

В ислямската държава - християните, а Персийската - несторианите, а византийската - владее са ПЕВЕРНИЦИ И ИМАТ СВОИ ЗАКОНИ И ЗАКОННИЦИ. Дом станат опасни е количеството си почват да ги преследват като национален дълг.

ДЮКЪТ НА КОНСТАНТИНОПОЛ, който представлява езическата държава като доминантно ет-деус, преследва втората църква, защото е владетел на имперската земя. На върха на римската латинска империя.

КОНСТАНТИН СМЕНИ "ИСТИНСКАТА" ВЪРА или църква и с това СЛОБИ И САМАТА НАЦИОНАЛНОСТ НА ВИЗАНТИЙСКАТА ДЪРЖАВА.

Вече името на ГЪРЦИТЕ минава незабелязано на преден план, като представители на православната църква.

КЪМЪ 290 ГОДИНА ВИЗАНТИЯ е ОРГАНИЗИРАНА КАТО АНТИЧНА ИМПЕРИЯ, а в същност е МАГИЧНА НАЦИОНАЛНА ДЪРЖАВА, която в 312 ПРОМЕНЯ СВОЯТА НАЦИОНАЛНОСТ без да променя обаче ИМЕТО СИ.

Готи, франки и лангобарди след 6 поколения се чувствуват вече само като немци, французи, италианци, испанци.

Същественото на тяхната култура е в порива КЪМ БЕЗКРАЙНОТО: готическа архитектура, изчисления за безкрайното, разширение за понятието отечество като география. Понек умира за мърта, който никога не е виждал. Магичната култура няма дори видно отечество. Античното има само центрове към които всички се стремят. Темсът в Атина - всички се познват.

Понятието за далечината елиза и понятието за ДИНАСТИЯТА, която е безкрайна - ВРЕМЕТО. СИМВОЛ НА ОБЩАТА СЪТВА Е ВЛАСТЕЛСКАТА КЪНА ИДЕЯТА, а НЕ ЧОВЕКА ВЛАСТНА.

За античния човек историята била редина от СЪКТИ КОИТО СЪДЕВАТ ЕДНО след друго. За маркиния човек историята е непрекъснатото изпълнение на един съществен план за сътворение и изгладване на народите. За фаустовският човек нациите изпълва с съзнателна логика всичко от за хи от колони и представлявани от своите владетели. Водачът представлява народа. Всеки има свое генеалогично дърво с герб, начало на които стои най-високопоставеният: кралят, после кърцогът, после граф, барон, рицар и пр..

ПРЕДИ държавите произлизали от боговете, Август, Ате сандър...

ИМПЕРАТОРСКАТА ИДЕЯ по времето на ЦАРЯ ВЕЛИКИ претопява най-различни чужди племена в ЦЕРСКАТА НАЦИЯ.

В ИТАЛИЯ ИМПЕРАТОРСКАТА ИДЕЯ ЗАГИВА С ГОТИКАТА, при РЕНЕСАНСА градовете разединяват нацията, докато идеята за НОВА ИТАЛИЯ се обединява пак около една династия национална, обща за отделните държави.

ФРАНЦИЯ се обединява под своите крале на франки и вестги оти. При

Бувин за пръв път се чувствуват единна Франция. Австрия създава една нация около рода ХАБСБУРГ с разни племена и езици.

ПРУСИЯ Е РОЖБА НА ХОЕНЦОЛЕРНИТЕ